

СТИЛЬ АМПІР – ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА АКТУАЛЬНІСТЬ

Навчально-науковий інститут «Українська інженерно-педагогічна академія»
Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна

Жіночі сукні грецького фасону виразні та водночас класичні, здатні перенести нас у минуле та надати статусу божества чи аристократки 19 століття. Вони відрізняються завищеною лінією талії, яка підкреслює бюст, і спадаючою спідницею зі складками, що струмуються від цієї точки. Такий дизайн ліфа часто має квадратну форму, аналогічно до суконь А-силуету, що робить його універсальним. Цей стиль підходить як для весільних церемоній, так і для прогулянок у парку в літній день чи відвідування театру [1].

Стиль ампір, хоч і існував недовго - всього лише чверть століття, проте він став улюбленим серед багатьох жінок. Після Великої французької революції, коли суспільство стало демократичним і прогресивним, цей стиль зазнав значних трансформацій. Натуральність, простота та витонченість стали головними пріоритетами того часу, і саме тоді на імператорський престол Франції сів Наполеон І Бонапарт. Його дружина, королева Жозефіна, стала натхненницею для створення нового стилю, який здобув популярність серед мільйонів жінок.

Сьогодні ми поєднуємо різні стилі одягу, позичаючи їхні елементи з минулого та створюючи нові. Стиль ампір залишається актуальним і у сучасності. Сучасні сукні можуть мати різні довжини, наприклад, як сукні baby doll, але вони мають більш скромну обробку, ніж їхні попередниці. Однак головною рисою стилю ампір залишається завищена талія, яка вже багато років підкреслює жіночність.

Елегантний стиль ампір дуже універсальний і підходить практично для будь-якого типу фігури. Він красиво підкреслює зону декольте та приховує зайві деталі, створюючи жіночний силует. Навіть жінки з апетитними формами можуть асолюдуватися вбранням у цьому стилі, оскільки завищена талія робить чудеса для будь-якої фігури. Таке вбрання можна поєднувати з будь-яким взуттям, адже воно завжди виглядає стильно та елегантно. Тому кожна жінка може відчути себе грецькою богинею, насолоджуючись вбранням у стилі ампір. Ампірний стиль, що охоплював період Консульства, Директорії, та Першої імперії у Франції, розвивався відповідно інтересу до античної доби, особливо за часів Наполеона. Ця мода, хоча й

стала популярною серед багатьох, змінилася після 1820-х років, уступивши місце вікторіанському стилю. У порівнянні з пишною модою XVIII століття, що панувала серед французької аристократії, ампірний стиль відзначався більшою свободою в одязі та виявленням індивідуальності, відмовою від корсетів та перук.

З'явлення регулярних модних видань сприяло поширенню нових тенденцій серед чоловіків та жінок, а практичні та вільні жіночі сукні підкреслювали розмиття меж між соціальними класами та статями. Корсети були замінені силуетом з завищеною талією, а орієнтація на природність та античність визначили новий курс моди.

Хоча Наполеон деяким чином сприяв збереженню ампірного стилю, пізніше жінки значно менше почали оголюватися, а лінію декольте піднімали вгору. З часом сукні стали більш закритими, а шлейфи зникли, віддзеркалюючи зміни в суспільстві та модних уподобаннях. У цей час Імперія запровадила розкішні матеріали, такі як важкі шовк та оксамити, великий античний орнамент, а для коронації Бонапарта розробили спеціально на шлейфах суконь золоте шиття на шлейфах суконь. На деякий час появилися шовкові сукні з великими шлейфами, обшиті золотими і срібляними стрічками або широкими мереживами [2].

Особливої популярності набули світлі відтінки, що свідчали про поважне соціальне становище. Через деякий час біла тканина, майже прозора, така як кисея, також стала популярною. Матеріали включали лляні та легкі бавовняні тканини, такі як кисея, муслін, фуляр, батист, а також креп, мереживо, тюль та напівпрозора шерсть.

Плаття цього періоду були схожі на сорочки та мали ампірний силует – високу талію, перехоплену під грудьми поясом, і зі вставкою ззаду кінського волосу. Тонкі частини тіла, зокрема шия та руки залишались голими, а низ сукні розширювався срібною чи золотою ниткою, а після оздоблювався пальмовим листям зеленого кольору. На парадних сукнях до доволі відвертого декольте додавали невеликі коміри-херуски. Юні дівчата в цей період вдягали короткі сукні, а під ними можна було побачити довгі панталони, зазвичай зроблені з легкого шовку, як фуляр, та прикрашені воланами чи оксамитовою стрічкою.

Зміни в танцях та поході, обумовлені відсутністю крінолінів, привели до змін у взутті. Тепер стало значно зручніше підходити до партнера ближче, і сукня, що облягала, змусила жінок приділяти особливу увагу своєму походу. Жіноче взуття складалося з білого, блакитного та рожевого атласу без каблука, з довгими гострими шкарпетками, що мали форму човника на потовщеній шкіряній підошві. Ці дуже відкриті туфлі, схожі на балетні тапочки, зав'язувалися білими стрічками хрест-навхрест, нагадуючи античні сандалі.

Прості світлі сукні, як правило, без друків або візерунків, доповнювалися різноманітними аксесуарами та прикрасами. На руках і ногах носилися браслети, при цьому ніжні браслети вдягалися на щиколотку та вище коліна, а ручні браслети і кільця надівалися навколо рукавичок. Також були популярними намиста та кольє, обмотані кілька разів навколо шиї, а також сережки з великими підвісками. Брошки з золотою оправою могли містити античні камеї або емалеві портретні мініатюри, що прикрашалися дрібними діамантами або перлинами. Нерідко вони могли містити мозаїчні зображення або бісквіт з рельєфними малюнками на блакитному тлі.

У моді була популярна білизна обличчя та шкіри, нагадуючи мармурові тони, тому було поширене пудрування всього тіла та використання невиразної помади. Яскрава косметика також була у тренді.

Після Великої Французької революції спостерігалось загальне спрощення моди, як протест проти дворянської аристократичної культури рококо. Перуки та складні зачіски втрачали свою популярність. У Парижі з'явилася «зачіска жертви» (фр. *à la sacrifié*), яка імітувала вигляд осіб, засуджених до страти на гільйотині. Захоплення античністю спричинило поширення зачісок у стилі античності: «а-ля грек», «а-ля Аспазія», «а-ля Тіт».

Остання зачіска стала популярною завдяки Терезі Тальєн, відомій світській дівчині. Під час періоду Директорії були у моді перуки з короткою зачіскою, при цьому темні та світлі перуки використовувалися змінно: «білява перука вранці, а темна — увечері». Згодом стало популярним повернення до довгого волосся, яке укладалося у стилі «а-ля грек»: волосся високо збирали, завивали, додавали стрічки та квіти. Обличчя прикрашали різними типами локонів — плоскими, круглими,

спіральними тощо. На лобі можна було побачити кучері. У 1810-х роках почали викладати кільця з волосся над вухами.

Голову декорували діадемами, обручами, фероньєрками, вінками зі штучних квітів та рослинних елементів. Сукні грецького фасону не лише виразні, але й класичні, здатні перенести нас у минуле та надати відчуття божественності чи аристократизму 19-го століття. Завищена лінія талії та спадаюча спідниця зі складками надають їм універсальності та елегантності, підходячи як для урочистих весільних церемоній, так і для прогулянок в парку або відвідування театру. Стиль ампір, з'явившись у період демократизації після Великої французької революції, втілює натуральність, простоту та витонченість, ставши улюбленим серед мільйонів жінок. Сучасні моделі суконь у цьому стилі, зберігаючи завищену талію, поєднують елементи минулого з новаторським підходом [3]. Елегантний силует ампір є універсальним для будь-якого типу фігури, підкреслюючи жіночність та додавши елегантності. Такі сукні завжди виглядають стильно та вишукано, даруючи кожній жінці відчуття грецької богині, незалежно від обраного взуття чи аксесуарів.

Література:

1. Весільні сукні ампір. URL:

<https://www.madeira-wedding.com.ua/ru/catalog/ampir> (дата звернення

08.05.2024)

2. Ампірна мода. URL:

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%BC%D0%BF%D0%B8%D1%80%D0%BD%D0%B0%D1%8F_%D0%BC%D0% (дата звернення 08.05.2024)